

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Det er nemt at mærke, at vi med vores kritik af overgangsydelsens afskaffelse har ramt et meget ømt sted hos mange i regeringspartierne. Jeg tror, det er, fordi også de har modtaget mange henvendelser fra folk, der er frustrerede over det her.

Jeg havde selv for et par dage siden en telefonsamtale med en SiD'er, som var på vej på overgangsydelse. Han havde været arbejdsløs i 9 måneder og havde egentlig glædet sig til nu at komme ud af det cirkus. Men han nåede det ikke. Han var en af dem, der blev ramt af, at man lukkede ned på lovgivningen her, og da han ikke havde været arbejdsløs i 12 måneder, men kun i 9, kunne han ikke nå at komme over på overgangsydelse, inden der blev lukket.

Han bad så om en forklaring på hvorfor, og jeg måtte sige til ham: Regeringen siger, at der er brug for dig på arbejdsmarkedet. Der blev ærlig talt fuldstændig tavshed i den anden ende af røret i længere tid. Og så sagde han stilfærdigt: Jamen der er 25 pct. ledige i min a-kasse, som er yngre end jeg, og som ikke har arbejde, og som ikke kan få arbejde. Så kan du da ikke komme og sige til mig, at jeg bare må sørge for at komme i arbejde. Det er da ikke en måde at behandle os på.

Jeg er faktisk fuldstændig enig med ham. Det er ikke en måde at behandle de mennesker på. I SF er vi fuldstændig enige i, at målet ikke er passiv forsørgelse. Det er ikke den måde, vi giver folk et godt liv på. Men hvis der ikke er noget alternativ, hvis regeringen ikke kan skaffe de arbejdspladser, hvis den ikke vil være med til at skabe de grønne job, som vi foreslår, og hvis den ikke vil være med til at foretage de ansættelser rundt omkring, som skal fjerne venteliste-problemerne, kan det ikke nytte noget, at den begynder at skære sikkerhedsnettet i stykker bagfra. Det er såmænd bare det, vi siger. Vi ville meget hellere den fremadrettede indsats, men vi har ikke kunnet trække regeringen til det.

Lad mig sige til hr. Kim Behnke, at jeg er enig i, at det er meget skidt, at de grønne afgifter er blevet gennemført uden skattenedsættelser til de lavestlønnede. Det er jeg fuldstændig enig i. Det er derfor, SF kommer med forslagene om skattelettelser til de lavestlønnede. Det vil vi også gøre i foråret og prøve at sætte det på Folketingets dagsorden endnu engang.

Bjørn Elmquist (RV):

Jeg vil i min ordførertale komme ind på to hovedelementer.

For det første vil jeg gøre status over samarbejdsmulighederne, som de tegner sig i Folketinget i lyset af finanslovforliget, og så vil jeg naturligvis forholde mig til indholdet af finansloven for 1996, som den vil blive vedtaget senere på dagen, dens mål og dens midler.

For nu at starte med det sidste først, har det overordnede mål hele tiden været det lange, seje træk for at få skabt en stabil, bæredygtig forbedring i dansk økonomi. Vi har allerede set resultater, og vi ved også, at dette lange, seje træk er det eneste, der giver resultater. Det har vi set på de tidligere ubalancer i dansk økonomi: betalingerne til udlandet, handelen med udlandet, de offentlige finanser. Vi har set det på renten, vi har set det på inflationen, og vi har set det i det seneste års tid på beskæftigelsen.

Vi har noget, vi kalder finanseffekten, som man måler. Hvad betyder finansloven, når den er vedtaget? Sætter den yderligere aktivitet i gang, eller mindsker den aktiviteten?

Vi havde indtryk af op til denne finanslov, da forslaget skulle fremsættes, at der var anledning til en vis moderat stramning af begreberne, og det udtryktes så med en finanseffekt på minus 0,5. Det lå i finansministerens forslag, da han fremlagde det i august, og det er også det resultat, man stort set er nået frem til ved det forlig, der nu er blevet indgået. Så langt, så godt.

Vi havde desuden også et par hovedoverskrifter, nogle meget kraftige overskrifter, kan man sige, på forslaget, som det blev fremlagt, og hvor politikken blev defineret fra regeringens og regeringspartierne side.

Det vigtigste af det hele var vel aktiveringsdelen. Vi forsøgte med den aktiveringsdel, som var et meget fremtrædende element, at gøre op med det, nogle har kaldt to tredjedels-samfundet i Danmark. Andre har talt om opdelingen i A- og B-hold, ja, måske endog C-hold. Der var det hensigten at få aktiveringen gjort til så tydeligt et element i vores politik, at vi kunne få taget livtag med arbejdsløsheden og med passiviteten.

Der er nogle, der påstår, at med denne aktiveringspakke forfølger vi de arbejdsløse. Det passer ikke. Vi forfølger ikke de arbejdsløse, vi forfølger arbejdsløsheden. Med den måde, vi har defineret denne indsats på, er der lagt op til en meget stor opgave for den offentlige og for den private sektor.